

maatte kræves, vil formentlig kunne søges paa Finansloven.

Det er en Selvfølge, at der ved det Tidspunkt, da Afviklingen er endeligt realiseret, bør foreligge en Lov, hvorved Teatrets Stilling og økonomiske Forhold er ordnet paa det nye Grundlag. Forslag herom bør efter Ministeriets Opfattelse foreligge for Rigsdagen allerede inden det foregaaende Aars Udløb, saaledes at der kan have tilstrækkelig Tid til Behandlingen af de forskellige herhenhørende Spørgsmaal.

Til § 3.

Med Hensyn til nærværende Paragraf kan Ministeriet ganske henholde sig til, hvad der herom er oplyst i Bemærkningerne til det i forrige Rigsdagssamling fremsatte Forslag til Lov om en Deling af det kongelige Teater, hvor der navnlig

i Bilagene XI og XII er gjort nærmere Rede for de paatænkte Ændringer i den nuværende Bygning og de Fordele, som ved disse tilsigtes naaet.

Til § 4.

Ministeriet betragter det som en Selvfølge, at Staten, der i øvrigt ved Finanslovbevillinger bidrager til Musiklivets Fremme (§ 19 A. IX. B. 10.), i væsentlig Grad bør medvirke til disse Kunstarters Opretholdelse ved kommunal eller privat Foranstaltning, efter at Opera og Ballet er udgaaede af Statsdrift. Noget nærmere om Størrelsen af de Tilskud, der i saa Henseende vil være passende, vil man dog ikke kunne udtale, før der foreligger det fornødne Grundlag i saa Henseende med Hensyn til Omfanget og Indholdet af en saadan kommunal eller privat Drift.